

PART II
The Local Universe
PAPER 32
THE EVOLUTION OF LOCAL UNIVERSES

A LOCAL universe is the handiwork of a Creator Son of the Paradise order of Michael. It comprises one hundred constellations, each embracing one hundred systems of inhabited worlds. Each system will eventually contain approximately one thousand inhabited spheres.

These universes of time and space are all evolutionary. The creative plan of the Paradise Michaels always proceeds along the path of gradual evolvement and progressive development of the physical, intellectual, and spiritual natures and capacities of the manifold creatures who inhabit the varied orders of spheres comprising such a local universe.

Urantia belongs to a local universe whose sovereign is the God-man of Nebadon, Jesus of Nazareth and Michael of Salvington. And all of Michael's plans for this local universe were fully approved by the Paradise Trinity before he ever embarked upon the supreme adventure of space.

The Sons of God may choose the realms of their creator activities, but these material creations were originally projected and planned by the Paradise Architects of the Master Universe.

1. PHYSICAL EMERGENCE OF UNIVERSES

The preuniverse manipulations of space-force and the primordial energies are the work of the Paradise Master Force Organizers; but in the superuniverse domains, when emergent energy becomes responsive to local or linear gravity, they retire in favor of the power directors of the superuniverse concerned.

These power directors function alone in the prematerial and postforce phases of a local universe creation. There is no opportunity for a Creator Son to begin universe organization until the power directors have effected the mobilization of the space-energies sufficiently to provide a material foundation--literal suns and material spheres--for the emerging universe.

The local universes are all approximately of the same energy potential, though they differ greatly in physical dimensions and may vary in visible-matter content from time to time. The power charge and potential-matter endowment of a local universe are determined by the manipulations of the power directors and their predecessors as well as by the Creator Son's activities and by the endowment of the inherent physical control possessed by his creative associate.

DRUGI DIO
Lokalni svemir
POGLAVLJE 32
EVOLUCIJA LOKALNIH SVEMIRA

LOKALNI svemir je rukotvorina Sina Stvoritelja koji pripada Rajskom redu Mihaela. Lokalni svemir obuhvaća stotinu zvijezda, od kojih svako ubraja stotinu sustava naseljenih svjetova. Svaki sustav će s vremenom imati približno tisuću naseljenih svjetova.

Svi ovi svemiri vremena i prostora predstavljaju rezultat evolucije. Bća iz Rajskog reda Mihaela razrađuju stvaralački plan koji uvijek prethodi dugoj stazi postupne evolucije i progresivnog razvoja fizičkih, intelektualnih i duhovnih priroda i sposobnosti mnogostrukih bća koja prebivaju na različitim planetima lokalnog svemira.

Urantija pripada lokalnom svemiru kojim vlada Bogčovjek iz Nebadona koji je poznat kao Isus iz Nazareta i Mihael iz Salvingtona. I Rajsko Trojstvo je u cjelosti odobrilo sve Mihaelove planove vezane uz pitanja lokalnog svemira još prije nego što je imao prilike započeti ovu najvšu pustolovinu prostora.

Dok Boži Sinovi mogu izabrati domene svojih stvaralačkih aktivnosti, Rajski Arhitekti Glavnog Svemira razrađuju izvorne planove i projekcije za izradu ovih materijalnih tvorevina.

1. FIZIČKA POJAVA SVEMIRA

Predkozmičke manipulacije prostorne sile i praiskonskih energija predstavljaju djelo Glavnih Rajskih Organizatora Sile; ali istogčasa kad u nadkozmičkim domenama ova novonastala energija počne reagirati na lokalnu ili linearnu gravitaciju, oni predaju svoje aktivnosti upraviteljima mač dotičnog nadsvemira.

Upravitelji mač su jedini koji djeluju u onim fazama lokalnog svemira koje prethode pojavi materije, ali koje slijede za pojavom sile. Sin Stvoritelj ne može započeti kozmičku organizaciju sve dok upravitelji sile ne pokrenu prostorne energije koje djeluju kao materijalni temelji javljajućeg svemira--stvarna sunca i materijalne svjetove.

Dok svi lokalni svemiri imaju približno jednak energetske potencijal, bitno se razlikuju po fizičkim dimenzijama i s vremena na vrijeme mogu varirati u količini vidljive materije. Naboj sile i potencijalno-materijalno obdarenje lokalnog svemira ovise o manipulativnom djelovanju upravitelja sile i njihovih prethodnika, kao i djelatnosti Sina Stvoritelja i unutarnjem obdarenju fizičke kontrole njegove stvaralačke suradnice.

The energy charge of a local universe is approximately one one-hundred-thousandth of the force endowment of its superuniverse. In the case of Nebadon, your local universe, the mass materialization is a trifle less. Physically speaking, Nebadon possesses all of the physical endowment of energy and matter that may be found in any of the Orvonton local creations. The only physical limitation upon the developmental expansion of the Nebadon universe consists in the quantitative charge of space-energy held captive by the gravity control of the associated powers and personalities of the combined universe mechanism.

When energy-matter has attained a certain stage in mass materialization, a Paradise Creator Son appears upon the scene, accompanied by a Creative Daughter of the Infinite Spirit. Simultaneously with the arrival of the Creator Son, work is begun upon the architectural sphere which is to become the headquarters world of the projected local universe. For long ages such a local creation evolves, suns become stabilized, planets form and swing into their orbits, while the work of creating the architectural worlds which are to serve as constellation headquarters and system capitals continues.

2. UNIVERSE ORGANIZATION

The Creator Sons are preceded in universe organization by the power directors and other beings originating in the Third Source and Center. From the energies of space, thus previously organized, Michael, your Creator Son, established the inhabited realms of the universe of Nebadon and ever since has been painstakingly devoted to their administration. From pre-existent energy these divine Sons materialize visible matter, project living creatures, and with the co-operation of the universe presence of the Infinite Spirit, create a diverse retinue of spirit personalities.

These power directors and energy controllers who long preceded the Creator Son in the preliminary physical work of universe organization later serve in magnificent liaison with this Universe Son, forever remaining in associated control of those energies which they originally organized and circuitized. On Salvington there now function the same one hundred power centers who co-operated with your Creator Son in the original formation of this local universe.

The first completed act of physical creation in Nebadon consisted in the organization of the headquarters world, the architectural sphere of Salvington, with its satellites. From the time of the initial moves of the power centers and physical controllers to the arrival of the living staff on the completed spheres of Salvington, there intervened a little over one billion years of your present planetary time. The construction of Salvington was immediately

Energetski naboj lokalnog svemira predstavlja otprilike stotinu tisućiti dio sile odgovarajućeg nadsvemira. U slučaju vašeg lokalnog svemira Nebadona, ukupna materijalizacija je neznatno niža. Fizički govoreći, Nebadon ima sva fizička obdarenja energije i materije koja ulaze u sastav svake druge lokalne domene Orvontona. Jedino fizičko ograničenje nad razvojnim proširenjem svemira Nebadona počiva u kvantitativnom naboju prostorne energije pod kontrolom gravitacijske uprave zajedničkog djelovanja moći i ličnosti spojenog kozmičkog mehanizma.

Nakon što energija-materija dostigne određeni stadij materijalizacije mase, Rajski Sin Stvoritelj se javlja na sceni djelovanja u pratnji Stvaralake Kćerke Beskonačnog Duha. Istovremeno s dolaskom Sina Stvoritelja, započinje rad na arhitektonskim svjetovima koji trebaju poslužiti kao upravni centri planiranog lokalnog svemira. Evolucija lokalne tvorevine traje tijekom dugih stoljeća--sunca postžu stabilizaciju, formiraju se planeti sa svojim orbitima, dok se i dalje nastavlja rad na dovršenju arhitektonskih svjetova koji trebaju poslužiti kao upravni centri zvijezda.

2. KOZMIČKA ORGANIZACIJA

Prethodno djelovanju Sinova Stvoritelja, kozmička organizacija počiva na upraviteljima moći i drugim bićima koja postaju iz Træeg Izvora i Centra. Mihael, vaš Sin Stvoritelj, je iz ovih prethodno formiranih energija izgradio naseljene svjetove svemira Nebadona, te se od njihovog formiranja odano posvetio njihovoj administrativnoj upravi. Iz ove pretpostojeće energije, božanski Sinovi materijaliziraju vidljivu tvar i projiciraju živa bića, te u suradnji s kozmičkom prisutnošću Beskonačnog Duha stvaraju božansku svitu ličnosti duha.

Ovi upravitelji moći i regulatori energije čije djelovanje daleko prethodi aktivnostima Sina Stvoritelja u preliminarnoj fizičkoj organizaciji, kasnije služe u veličanstvenoj i bliskoj suradnji s ovim Kozmičkim Sinom, zauvijek zajednički upravljajući energijama koje su izvorno organizirali i uveli u krugove. Na Salvingtonu danas djeluje istih stotinu centara moći koji su nekoć surađivali s vašim Sinom Stvoriteljem u izvornoj formaciji ovog lokalnog svemira.

Prvi korak pri procesu fizičke izgradnje Nebadona počiva u organizaciji centralnog svijeta, arhitektonskog planeta Salvingtona i njegovih satelita. Od samog početka djelovanja ovih centara moći i fizičkih regulatora, do dolaska živućeg osoblja na završeni planet Salvington, prošlo je nešto više od milijarde godina vašeg suvremenog planetarnog vremena. Odmah nakon izgradnje Salvingtona, uslijedila je

followed by the creation of the one hundred headquarters worlds of the projected constellations and the ten thousand headquarters spheres of the projected local systems of planetary control and administration, together with their architectural satellites. Such architectural worlds are designed to accommodate both physical and spiritual personalities as well as the intervening morontia or transition stages of being.

Salvington, the headquarters of Nebadon, is situated at the exact energy-mass center of the local universe. But your local universe is not a single astronomic system, though a large system does exist at its physical center

Salvington is the personal headquarters of Michael of Nebadon, but he will not always be found there. While the smooth functioning of your local universe no longer requires the fixed presence of the Creator Son at the capital sphere, this was not true of the earlier epochs of physical organization. A Creator Son is unable to leave his headquarters world until such a time as gravity stabilization of the realm has been effected through the materialization of sufficient energy to enable the various circuits and systems to counterbalance one another by mutual material attraction.

Presently, the physical plan of a universe is completed, and the Creator Son, in association with the Creative Spirit, projects his plan of life creation; whereupon does this representation of the Infinite Spirit begin her universe function as a distinct creative personality. When this first creative act is formulated and executed, there springs into being the Bright and Morning Star, the personification of this initial creative concept of identity and ideal of divinity. This is the chief executive of the universe, the personal associate of the Creator Son, one like him in all aspects of character, though markedly limited in the attributes of divinity.

And now that the right-hand helper and chief executive of the Creator Son has been provided, there ensues the bringing into existence of a vast and wonderful array of diverse creatures. The sons and daughters of the local universe are forthcoming, and soon thereafter the government of such a creation is provided, extending from the supreme councils of the universe to the fathers of the constellations and the sovereigns of the local systems--the aggregations of those worlds which are designed subsequently to become the homes of the varied mortal races of will creatures; and each of these worlds will be presided over by a Planetary Prince.

And then, when such a universe has been so completely organized and so repletely manned, does the Creator Son enter into the Father's proposal to

izgradnja stotinu centralnih svjetova planiranih zvijezda i deset tisuća centralnih svjetova planiranih lokalnih sustava planetarne kontrole i administracije, zajedno s arhitektonskim satelitima. Takvi arhitektonski svjetovi trebaju poslužiti smještaju ne samo fizičkih i duhovnih ličnosti, već i posredničkih morontija ili prijelaznih stadija egzistencije.

Salvington, centralni svijet Nebadona, počiva u samom energetsko-materijalnom centru lokalnog svemira. Ali vaš lokalni svemir nije jedna nepodijeljena astronomska cjelina, premda u njegovom fizičkom centru počiva jedan takav masivni sustav.

Dok Salvington služi kao glavni osobni centar Mihaela iz Nebadona, on nije uvijek prisutan na ovom mjestu. Dok nepomična prisutnost Sina Stvoritelja više nije bitna radi neometanog funkcioniranja centralnog svijeta, ovo nije bio slučaj za ranijih epoha fizičke organizacije. Sin Stvoritelj nije u stanju napustiti centralni svijet sve do postignuća gravitacijske stabilizacije koja predstavlja rezultat adekvatnog materijaliziranja energije koje vodi k uravnoteženju različitih krugova i sustava na osnovu uzajamne materijalne privlačnosti.

Ovdje se završava ostvarenje fizičkih planova kozmičke izgradnje i u zajednici sa Stvaralačkim Duhom, Sin Stvoritelj ovdje započinje realizaciju planova za stvaranje života; i ova zastupnica Beskonačnog Duha ovdje počinje biti kozmički aktivna kao zasebna stvaralačka ličnost. Po formulanju i izvršenju prvog stvaralačkog čina javlja se Sjajna i Jutarnja Zvijezda, personifikacija ovog početnog stvaralačkog koncepta i ideala božanstvenosti. Ovo je glavni izvršitelj svemira, osobni suradnik Sina Stvoritelja koji mu služi po svim osobinama karaktera, dok je daleko ograničeni u osobinama božanstvenosti.

I istog časa kad Sin Stvoritelj primi svoju desnu ruku pomoćnicu i svog glavnog izvršitelja, nastupa početak egzistencije ogromnog i izvanrednog mnoštva različitih bića. Tako nastaju sinovi i kćerke lokalnog svemira i ovo obilježava početak egzistencije vladarskog osoblja lokalnog svemira, od vrhovnih kozmičkih vijčica do očeva zvijezda i vladara lokalnih sustava--ogromnih skupova istih onih svjetova koji trebaju pružiti utočište različitim smrtničkim bićima s obdarenjem volje; i svakim od ovih svjetova s vremenom treba upravljati Planetarni Knez.

I zatim, nakon potpune organizacije takvog svemira i po obezbijavljanju obilnog osoblja, Sin Stvoritelj počinje slijediti Očev prijedlog da nađne

create mortal man in their divine image.

The organization of planetary abodes is still progressing in Nebadon, for this universe is, indeed, a young cluster in the starry and planetary realms of Orvonton. At the last registry there were 3,840,101 inhabited planets in Nebadon, and Satania, the local system of your world, is fairly typical of other systems.

Satania is not a uniform physical system, a single astronomic unit or organization. Its 619 inhabited worlds are located in over five hundred different physical systems. Only five have more than two inhabited worlds, and of these only one has four peopled planets, while there are forty-six having two inhabited worlds.

The Satania system of inhabited worlds is far removed from Uversa and that great sun cluster which functions as the physical or astronomic center of the seventh superuniverse. From Jerusem, the headquarters of Satania, it is over two hundred thousand light-years to the physical center of the superuniverse of Orvonton, far, far away in the dense diameter of the Milky Way. Satania is on the periphery of the local universe, and Nebadon is now well out towards the edge of Orvonton. From the outermost system of inhabited worlds to the center of the superuniverse is a trifle less than two hundred and fifty thousand light-years.

The universe of Nebadon now swings far to the south and east in the superuniverse circuit of Orvonton. The nearest neighboring universes are: Avalon, Henselon, Sanselon, Portalon, Wolvering, Fanoving, and Alvoring.

But the evolution of a local universe is a long narrative. Papers dealing with the superuniverse introduce this subject, those of this section, treating of the local creations, continue it, while those to follow, touching upon the history and destiny of Urantia, complete the story. But you can adequately comprehend the destiny of the mortals of such a local creation only by a perusal of the narratives of the life and teachings of your Creator Son as he once lived the life of man, in the likeness of mortal flesh, on your own evolutionary world.

3. THE EVOLUTIONARY IDEA

The only creation that is perfectly settled is Havona, the central universe, which was made directly by the thought of the Universal Father and the word of the Eternal Son. Havona is an existential, perfect, and replete universe, surrounding the home of the eternal Deities, the center of all things. The creations of the seven superuniverses are finite, evolutionary, and consistently progressive.

smrtnogčovjeka na svoju božansku sliku.

U Nebadonu još nije završena organizacija planetarnih svjetova, kako je ovaj svemir istinski mlada skupina nebeskih tijela u okviru zvjezdanih i planetarnih domena Orvontona. Prema posljednjem popisu Nebadon ima 3,840,101 naseljeni svijet, dok vaš lokalni sustav Satanija ima prilično tipičnu građu.

Satanija nije jednoličan fizički sustav, nepodijeljena jedinka astronomske organizacije. Njezinih 619 naseljenih svjetova ulaze u sastav više od pet stotina različitih fizičkih sustava. Jedino pet imaju više od dva naseljena svijeta, dok od ovih samo jedan ima četiri planeta naseljena ljudima, dok četrdeset šest svjetova imaju dva naseljena svijeta.

Satanijski sustav naseljenih svjetova leži prilično daleko od Uverse i od te ogromne sunčeve skupine nebeskih tijela koja djeluje kao fizički ili astronomski centar sedmog nadsvemira. Jerusem, centralni svijet Satanije je udaljen više od dvije stotine tisuća svjetlosnih godina od fizičkog centra nasvemira Orvontona, dok ovaj centar leži jako, jako daleko od gustog promjera Mliječne staze. Satanija leži na obodu lokalnog svemira i Nebadon trenutno počiva blizu samog ruba Orvontona. Od najudaljenijih sustava naseljenih svjetova do nadkozmičkog centra, prostire se nešto manje od dvije stotine i pedeset tisuća svjetlosnih godina.

Svemir Nebadon trenutno leži na jugoistočnom dijelu Orvontonskog nadkozmičkog kruga. Najbliži svemiri nose imena: Avalon, Hanselon, Sanselon, Portalon, Wolvering, Fanoving i Alvoring.

Ali evolucija lokalnog svemira predstavlja dugu pripovijed. Poglavlja koja govore o nadsvemiru uvode ovu temu evolucije lokalnog svemira, određena poglavlja iz ovog dijela knjige koja govore o lokalnoj domeni upotpunjuju ovu raspravu, dok naredna poglavlja o povijesti i sudbini Urantije zaokružuju ovu sliku. Ali vi jedino možete prihvatljivo shvatiti sudbinu smrtnih bića takve lokalne tvorevine nakon što pročitate pripovijed o životu i učenjima vašeg Sina Stvoritelja i njegovog ljudskog života u smrtnom obličju na vašem evolutivnom svijetu.

3. EVOLUTIVNA IDEJA

Centralni svemir po imenu Havona predstavlja jedinu savršeno uređenu stvorenu domenu koja je nastala neposrednom misliju Oca Svih i riječju Vječnog Sina. Havona je egzistencijalni, savršeni i preobilni svemir koji neposredno opasava prebivalište samih vječnih Božanstava, centar cijelog svemira. Stvorene domene sedam nadsvemira predstavljaju konačna, evolutivna i progresivna područja.

The physical systems of time and space are all evolutionary in origin. They are not even physically stabilized until they are swung into the settled circuits of their superuniverses. Neither is a local universe settled in light and life until its physical possibilities of expansion and development have been exhausted, and until the spiritual status of all its inhabited worlds has been forever settled and stabilized.

Except in the central universe, perfection is a progressive attainment. In the central creation we have a pattern of perfection, but all other realms must attain that perfection by the methods established for the advancement of those particular worlds or universes. And an almost infinite variety characterizes the plans of the Creator Sons for organizing, evolving, disciplining, and settling their respective local universes.

With the exception of the deity presence of the Father, every local universe is, in a certain sense, a duplication of the administrative organization of the central or pattern creation. Although the Universal Father is personally present in the residential universe, he does not indwell the minds of the beings originating in that universe as he does literally dwell with the souls of the mortals of time and space. There seems to be an all-wise compensation in the adjustment and regulation of the spiritual affairs of the far-flung creation. In the central universe the Father is personally present as such but absent in the minds of the children of that perfect creation; in the universes of space the Father is absent in person, being represented by his Sovereign Sons, while he is intimately present in the minds of his mortal children, being spiritually represented by the prepersonal presence of the Mystery Monitors that reside in the minds of these will creatures.

On the headquarters of a local universe there reside all those creator and creative personalities who represent self-contained authority and administrative autonomy except the personal presence of the Universal Father. In the local universe there are to be found something of everyone and someone of almost every class of intelligent beings existing in the central universe except the Universal Father. Although the Universal Father is not personally present in a local universe, he is personally represented by its Creator Son, sometime vicegerent of God and subsequently supreme and sovereign ruler in his own right.

The farther down the scale of life we go, the more difficult it becomes to locate, with the eye of faith, the invisible Father. The lower creatures--and sometimes even the higher personalities--find it difficult always to envisage the Universal Father in his Creator Sons. And so, pending the time of their

Svi fizički sustavi vremena i prostora imaju evolutivno porijeklo. Oničak ne postžu fizičku stabilizaciju sve dok se ne počnu kretati ustaljenim orbitima svojih nadsvemira. Lokalni svemiri jednako ne mogu postći stabilizaciju u statusu svjetla iživota sve do iscrpljenja fizičkih potencijala proširenja i razvoja i sve do ustaljenja i stabilizacije duhovnog statusa svih naseljenih svjetova.

Osim u centralnom svemiru, savšenstvo predstavlja stvar progresivnog postignuća. Dok uzorak savšenstva proširuje cijelu centralnu tvorevinu, sve druge domene moraju postći ovo savšenstvo utemeljenim metodama koje služe napredku dotičnih svjetova ili svemira. I planovi Sinova Stvoritelja nose obilježje gotovo beskonačne varijacije po načinu organizacije, evolucije, discipliniranja i stabilizacije njihovih lokalnih svemira.

Izuzev božanske pristunosti Oca, svaki lokalni svemir na određeni način predstavlja duplikaciju administrativne organizacije uzorka centralne tvorevine. Dok je Otac Svih osobno prisutan u svom prebivališnom svemiru, on neživi u umovima bića koja vuku porijeklo iz ovog svemira onako kako doslovno živi s dušama smrtnika vremena i prostora. Čini se da proces prilagođavanja i regulacije duhovnih poslova prostrane tvorevine u sebi nosi određenu svemudru nadoknadu ili oštećenje. Dok je Otac kao takav osobno prisutan u centralnom svemiru, on nije prisutan u umovima djece ove savršene stvorene domene; dok Otac kao osoba nije prisutan u svemirima vremena i prostora gdje ga zastupaju i predstavljaju njegovi Suvereni Sinovi, blisko je prisutan u umovima svoje smrtnice djece, gdje ga duhovno predstavljaju Tajanstveni Osmatrači koji žive u umovima ovih stvorenih bića volje.

Na centralnom svijetu lokalnog svemira žive sve stvoriteljske i stvaralačke ličnosti koje predstavljaju samosadržani autoritet i administrativnu autonomiju, izuzev osobne prisutnosti Oca Svih. U lokalnom svemiru možete naći ponekog pripadnika govoto svake klase inteligentnih bića koja žive širom centralnog svemira, izuzev Oca Svih. Dok Otac Svih nije osobno prisutan u lokalnom svemiru, Sin Stvoritelj ovdje djeluje kao Očev osobni zastupnik prvo kao namjesnik Boga, a zatim kao vrhovni i suvereni vladar u svoje vlastito ime.

Šo nje pogledamo na ljestvici života, to teže postaje pronaći nevidljivog Oca pomoću golog oka vjere. Nja bića--a ponekad čak i više ličnosti--nailaze na teškoću pri nastojanju da spoznaju Oca Svih u njegovim Sinovima Stvoriteljima. I tako sve do trenutka duhovne egzaltacije, kad im savšenstvo

spiritual exaltation, when perfection of development will enable them to see God in person, they grow weary in progression, entertain spiritual doubts, stumble into confusion, and thus isolate themselves from the progressive spiritual aims of their time and universe. In this way they lose the ability to see the Father when beholding the Creator Son. The surest safeguard for the creature throughout the long struggle to attain the Father, during this time when inherent conditions make such attainment impossible, is tenaciously to hold on to the truth-fact of the Father's presence in his Sons. Literally and figuratively, spiritually and personally, the Father and the Sons are one. It is a fact: He who has seen a Creator Son has seen the Father.

The personalities of a given universe are settled and dependable, at the start, only in accordance with their degree of kinship to Deity. When creature origin departs sufficiently far from the original and divine Sources, whether we are dealing with the Sons of God or the creatures of ministry belonging to the Infinite Spirit, there is an increase in the possibility of disharmony, confusion, and sometimes rebellion--sin.

Excepting perfect beings of Deity origin, all will creatures in the superuniverses are of evolutionary nature, beginning in lowly estate and climbing ever upward, in reality inward. Even highly spiritual personalities continue to ascend the scale of life by progressive translations from life to life and from sphere to sphere. And in the case of those who entertain the Mystery Monitors, there is indeed no limit to the possible heights of their spiritual ascent and universe attainment.

The perfection of the creatures of time, when finally achieved, is wholly an acquirement, a bona fide personality possession. While the elements of grace are freely admixed, nevertheless, the creature attainments are the result of individual effort and actual living, personality reaction to the existing environment.

The fact of animal evolutionary origin does not attach stigma to any personality in the sight of the universe as that is the exclusive method of producing one of the two basic types of finite intelligent will creatures. When the heights of perfection and eternity are attained, all the more honor to those who began at the bottom and joyfully climbed the ladder of life, round by round, and who, when they do reach the heights of glory, will have gained a personal experience which embodies an actual knowledge of every phase of life from the bottom to the top.

In all this is shown the wisdom of the Creators. It would be just as easy for the Universal Father to make all mortals perfect beings, to impart

razvoja pruža sposobnost da osobno ugledaju Boga, oni posustaju u razvoju, počinju duhovno sumnjati i podlijevati zbrce i tako sebe izolirati od naprednih duhovnih ciljeva svoga vremena i svemira. Oni na taj način gube sposobnost spoznaje Oca u prizoru Sina Stvoritelja. Najsigurniji vođstvorenim bićima prilikom cijele dugotrajne borbe za postignuće Oca, za vrijeme ovog perioda kad unutarnja ograničenja onemogućuju takvo postignuće, počiva u ustrajnom odžanju istine i činjenice da Očeva prisutnost počiva u njegovim Sinovima. Doslovno i figurativno, duhovno i osobno, Otac i njegovi Sinovi su jedno. Uvijek je istina da: Tko je vidio Sina Stvoritelja, vidio je Oca.

Isprva, ličnosti određenog svemira mogu imati sigurnost i uvjerenje jedino ovisno o mjeri svoje bliske srodnosti s Božanstvom. Kad god se porijeklo stvorenog bića udalji od izvornih i božanskih Izvora, bilo da se radi o Božim Sinovima ili služiteljskim bićima koja pripadaju Beskonačnom Duhu, raste mogućnost izbijanja nesklada i zbrke, a nekom prilikom i pobune--grijeha.

Osim savršenih bića koja postaju iz Božanstva, sva nadkozmička stvorenja slobodne volje imaju evolutivnu prirodu i započinju od niskog statusa uzlazeći navše, dok se zapravo kreću prema svojoj nutрини. Čak se i izrazito duhovne ličnosti nastavljaju uspinjati životnom ljestvicom sve naprednijim prevlađenjem iz života u život i sa svijeta na svijet. I u slučaju osoba koje u sebi imaju Tajanstve Osmatrače, ništa ne može ograničiti moguće visine njihovog duhovnog napretka i kozmičkog postignuća.

Nakonšto vremenska bića konačno ostvare savršenstvo, ono je u cjelosti stvar postignuća, ostvarenja vjere koje pripada njihovoj ličnosti. Dok osobe badava primaju darove duhovne milosti, njihova postignuća proizlaze iz individualnih napora i stvarnog života, reakcija njihove ličnosti na postojeće okruženje.

Činjenica da se ljudi evolutivno razvijaju od životinja ne stvara ljagu u očima svemira, kako ovo predstavlja jedinu metodu stvaranja jednog od dva osnovna tipa konačnih inteligentnih bića volje. I s postignućem najvišeg savršenstva i vječnosti, to je više slave onima koji su uzšli sa samog dna i koji su vedro uznapredovali ljestvicom života, krug za krugom, i koji su po ostvarenju vrhunca slave postigli osobno iskustvo koje utjelovljuje stvarno poznavanje svake životne faze, od samog dna do najvišeg vrhunca.

I sve ovo svjedoči o mudrosti naših Stvoritelja. Otac Svih bi jednako lako mogao učiniti sva smrtna bića savšenim, uputiti savršenstvo svojom

perfection by his divine word. But that would deprive them of the wonderful experience of the adventure and training associated with the long and gradual inward climb, an experience to be had only by those who are so fortunate as to begin at the very bottom of living existence.

In the universes encircling Havona there are provided only a sufficient number of perfect creatures to meet the need for pattern teacher guides for those who are ascending the evolutionary scale of life. The experiential nature of the evolutionary type of personality is the natural cosmic complement of the ever-perfect natures of the Paradise-Havona creatures. In reality, both perfect and perfected creatures are incomplete as regards finite totality. But in the complementary association of the existentially perfect creatures of the Paradise-Havona system with the experientially perfected finalizers ascending from the evolutionary universes, both types find release from inherent limitations and thus may conjointly attempt to reach the sublime heights of the ultimate of creature status.

These creature transactions are the universe repercussions of actions and reactions within the Sevenfold Deity, wherein the eternal divinity of the Paradise Trinity is conjoined with the evolving divinity of the Supreme Creators of the time-space universes in, by, and through the power-actualizing Deity of the Supreme Being.

The divinely perfect creature and the evolutionary perfected creature are equal in degree of divinity potential, but they differ in kind. Each must depend on the other to attain supremacy of service. The evolutionary superuniverses depend on perfect Havona to provide the final training for their ascending citizens, but so does the perfect central universe require the existence of the perfecting superuniverses to provide for the full development of its descending inhabitants.

The two prime manifestations of finite reality, innate perfection and evolved perfection, be they personalities or universes, are co-ordinate, dependent, and integrated. Each requires the other to achieve completion of function, service, and destiny.

4. GOD'S RELATION TO A LOCAL UNIVERSE

Do not entertain the idea that, since the Universal Father has delegated so much of himself and his power to others, he is a silent or inactive member of the Deity partnership. Aside from personality domains and Adjuster bestowal, he is apparently the least active of the Paradise Deities in that he allows his Deity co-ordinates, his Sons, and numerous created

božanskom riječi. Ali Bog bi tako lžio svoja bća izvanrednog iskustva, programa pustolovine i obuke vezanog uz dugi i postupni unutarnji uspon, iskustva jedino onih bća koja su imala sreću da započnu sa samog dna životne egzistencije.

U svemirima koji okružuju Havonu postoji upravo onoliko savšenih stvorenja kolika je potreba za savšenim učiteljskim uzorcima koji služe bćima evolutivne životne ljestvice. Iskustvena priroda evolutivnog tipa ličnosti predstavlja prirodan kozmički komplement svesavšenih priroda Rajsko-Havonskih stvorenih bća. I savršena i nesavršena bća su u stvarnosti nepotpuna u pogledu konačne sveobuhvatnosti. Ali u komplementarnom odnosu egzistencijalno savšenih stvorenja Rajsko-Havonskog sustava s iskustveno usavršenim finalistima koji uzlaze iz evolutivnih svemira, ova dva tipa mogu postići oslobođenje od prirodnih ograničenja i na taj način zajednički pokušati ostvariti blažene visine ultimnog statusa stvorenog bća.

Ove djelatnosti stvorenja predstavljaju kozmičke posljedice akcija i reakcija u okviru Sedmostrukog Božanstva, spojne točke vječne božanstvenosti Rajskog Trojstva s evolutivnom božanstvenosti Vrhovnih Stvoritelja vremensko-prostornih svemira u okvirima, pomoću i putem ostvarenja moći Božanstva Vrhovnog Bća.

Božanski savršeno stvorenje se ne razlikuje od evolutivno usavršenog stvorenja po mjeri, već po vrsti potencijala božanstvenosti. Ova bća veće uzajamna ovisnost u pogledu postignuća vrhovnosti služe. Evolutivni nadsvemiri ovise o savršenoj Havoni radi ostvarenja uvjeta za završnu obuku uzlaznih bća ovih nadsvemira, dok je savršenom centralnom svemiru potrebna egzistencija usavršavajućih svemira radi ostvarenja punog razvoja njegovih silaznih žitelja.

Bilo da se radi o ličnostima ili svemirima, dva osnovna čimbenika konačne stvarnosti--prirodno i evolutivno savršenstvo--imaju ravnopravan, međuvisan i povezan status. Oni uzajamno ovise radi upotpunjenja pojedinačne uloge, službe i sudbine.

4. BOŽJI ODNOS PREMA LOKALNOM SVEMIRU

Nemojte misliti da je Otac Svih, po podarenju svakog mogućeg dijela svoga bća i moći drugim osobama, postao nečujni i neaktivni član Božanskog saveza. Osim djelovanja u domeni ličnosti i podarenju Ispravljača, on je načelno najneaktivniji član Rajskih Božanstava zbog toga što predaje izvršenje velikog dijela svoje vječne nakane svojim ravnopravnim

intelligences to perform so much in the carrying out of his eternal purpose. He is the silent member of the

creative trio only in that he never does aught which any of his co-ordinate or subordinate associates can do.

God has full understanding of the need of every intelligent creature for function and experience, and therefore, in every situation, be it concerned with the destiny of a universe or the welfare of the humblest of his creatures, God retires from activity in favor of the galaxy of creature and Creator personalities who inherently intervene between himself and any given universe situation or creative event. But notwithstanding this retirement, this exhibition of infinite co-ordination, there is on God's part an actual, literal, and personal participation in these events by and through these ordained agencies and personalities. The Father is working in and through all these channels for the welfare of all his far-flung creation.

As regards the policies, conduct, and administration of a local universe, the Universal Father acts in the person of his Creator Son. In the interrelationships of the Sons of God, in the group associations of the personalities of origin in the Third Source and Center, or in the relationship between any other creatures, such as human beings--as concerns such associations the Universal Father never intervenes. The law of the Creator Son, the rule of the Constellation Fathers, the System Sovereigns, and the Planetary Princes--the ordained policies and procedures for that universe--always prevail. There is no division of authority; never is there a cross working of divine power and purpose. The Deities are in perfect and eternal unanimity.

The Creator Son rules supreme in all matters of ethical associations, the relations of any division of creatures to any other class of creatures or of two or more individuals within any given group; but such a plan does not mean that the Universal Father may not in his own way intervene and do aught that pleases the divine mind with any individual creature throughout all creation, as pertains to that individual's present status or future prospects and as concerns the Father's eternal plan and infinite purpose.

In the mortal will creatures the Father is actually present in the indwelling Adjuster, a fragment of his prepersonal spirit; and the Father is also the source of the personality of such a mortal will creature.

These Thought Adjusters, the bestowals of the Universal Father, are comparatively isolated; they indwell human minds but have no discernible connection with the ethical affairs of a local creation. They are not directly co-ordinated with the seraphic service nor with the administration of systems, constellations, or a local universe, not even with the

suradnicima u sastavu Božanstva kao i brojnim stvorenim inteligencijama. Bog je neaktivni pripadnik

stvaralačke trojke jedino po tome što ne izvršava djela koja može povjeriti svojim ravnopravnim i podređenim suradnicima.

Bog u cjelosti razumije da svako njegovo inteligentno stvorenje ima potrebu za djelovanjem i postignućem iskustva i Bog se stoga u svakoj situaciji, bilo da se radi o sudbini kozmosa ili blagodati njegovih najnižih stvorenja, povlači u pozadinu u korist cijele galaksije stvorenja i Stvaralačkih ličnosti koje po svojim unutarnjim obdarenjima posreduju između njega i bilo koje kozmičke situacije ili stvaralačkog događaja. Ali unatoč ovom povlačenju, ovom ispoljenju beskonačne koordinacije, Bog vrlo stvarno, doslovno i osobno sudjeluje u ovim događajima uz pomoć i putem svojih usposlenih sila i ličnosti. Otac djeluje unutar i putem ovih kanala djelovanja radi blagodati cijele svoje prostrane tvorevine.

Što se tiče procedura, uprave i administracije lokalnog svemira, Otac Svih djeluje u osobi Sina Stvoritelja. Otac Svih se nikad ne upliće u pitanja uzajamnog odnosa između Božjih Sinova, grupnog odnosa između ličnosti koje postaju iz Trčeg Izvora i Centra ili odnosa bilo kojih drugih stvorenja, kao na primjer ljudskih bića. Ono što uvijek mora prevladati je zakon Sina Stvoritelja, uprava Očeva Zvijezda, Vladara Sustava i Planetarnih Knezova--ustanovljene procedure i principi djelovanja koji vladaju u određenom svemiru. Nikad ne može nastupiti podjela autoriteta; nikada ne dolazi do unakrsnog djelovanja božje moći i nakane. Božanstva djeluju u savršenom i vječnom jednoglasju.

Sin Stvoritelj ima vrhovnu vlast u svim pitanjima etičkih veza, odnosa određene grupe stvorenih bića s drugim redovima stvorenja, kao i odnosa dvaju ili više osoba s određenom grupom; ali takav plan ne znači da Otac Svih ne može na svoj način intervenirati i učiniti bilo što što godi njegovom božanskom umu, s bilo kojim individualnim stvorenjem njegove tvorevine, bilo da se radi o trenutnom statusu ili budućim izgledima ove osobe išto se tiče Očevog vječnog plana i beskonačne nakane.

U svojim smrtnim bićima slobodne volje, Otac je istinski prisutan u unutarnjem Ispravljaču, fragmentu svog predličnog duha, dok je Otac i sam izvor ličnosti ovog smrtnog bića slobodne volje.

Ovi Misaoni Ispravljači, darovi Oca Svih, žive prilično izolirano; prebivajući u ljudskim umovima, oni nemaju nikakve vidljive veze s etičkim pitanjima lokalne tvorevine. Oni nisu neposredno usklađeni bilo sa serafskom službom ili s administrativnom upravom sustava, zvijezda ili lokalnog svemira, kao ni s upravom Sina Stvoritelja,

rule of a Creator Son, whose will is the supreme law of his universe.

The indwelling Adjusters are one of God's separate but unified modes of contact with the creatures of his all but infinite creation. Thus does he who is invisible to mortal man manifest his presence, and could he do so, he would show himself to us in still other ways, but such further revelation is not divinely possible.

We can see and understand the mechanism whereby the Sons enjoy intimate and complete knowledge regarding the universes of their jurisdiction; but we cannot fully comprehend the methods whereby God is so fully and personally conversant with the details of the universe of universes, although we at least can recognize the avenue whereby the Universal Father can receive information regarding, and manifest his presence to, the beings of his immense creation. Through the personality circuit the Father is cognizant--has personal knowledge--of all the thoughts and acts of all the beings in all the systems of all the universes of all creation. Though we cannot fully grasp this technique of God's communion with his children, we can be strengthened in the assurance that the "Lord knows his children," and that of each one of us "he takes note where we were born."

In your universe and in your heart the Universal Father is present, spiritually speaking, by one of the Seven Master Spirits of central abode and, specifically, by the divine Adjuster who lives and works and waits in the depths of the mortal mind.

God is not a self-centered personality; the Father freely distributes himself to his creation and to his creatures. He lives and acts, not only in the Deities, but also in his Sons, whom he intrusts with the doing of everything that it is divinely possible for them to do. The Universal Father has truly divested himself of every function which it is possible for another being to perform. And this is just as true of mortal man as of the Creator Son who rules in God's stead at the headquarters of a local universe. Thus we behold the outworking of the ideal and infinite love of the Universal Father.

In this universal bestowal of himself we have abundant proof of both the magnitude and the magnanimity of the Father's divine nature. If God has withheld aught of himself from the universal creation, then of that residue he is in lavish generosity bestowing the Thought Adjusters upon the mortals of the realms, the Mystery Monitors of time, who so patiently indwell the mortal candidates for life everlasting.

čija volja predstavlja vrhovni zakon njegovog svemira.

Unutarnji Ispavljaji predstavljaju jedan od Božjih zasebnih ali ujedinjenih načina kontakta sa stvorenim bićima cijele njegove gotovo beskonačne tvorevine. Onaj koji je nevidljiv ljudskim očima na ovaj način čituje svoju prisutnost i kad bi to bilo moguće, ukazao bi se i na druge načine, ali takva naprednija čitovanja nisu božanski moguća.

Mi možemo vidjeti i shvatiti mehanizam kojim Sinovi postžu blisko i potpuno poznavanje svojih upravnih kozmičkih domena; ali nismo u stanju u cjelosti shvatiti metode koji omogućuju Božje potpuno i osobno poznavanje detalja koji se tđu svemira nad svemirima, premda ako nešto drugo možemo prepoznati metode kojima Otac Svih može primiti informaciju o bićima njegove ogromne tvorevine kao i metode čitovanja njegove prisutnosti istim ovim bićima. Zahvaljujući krugu ličnosti, Otac je upoznat--ima osobno znanje--svih misli i djela svih bića iz svih sustava svih svemira cijele stvorene domene. I dok nismo u stanju u cjelosti shvatiti ovu vječnu Božje komunikacije s njegovom djecom, nalazimo veliku snagu u uvjerenju da "Gospodin poznaje svoju djecu" i da "bilježi gdje smo rođeni."

U vašem svemiru kao i u vašem srcu, Otac Svih je prisutan, duhovno govoreći, putem jednog od Sedam Glavnih Duhova centralnog boravišta, te ještovije prisutan putem božanskog Ispavljaja koji živi, radi i čeka u dubinama smrtničkog uma.

Bog nije samoživa ličnost; Otac sebe badava podaje svojim stvorenim bićima i svojoj stvorenoj domeni. On živi i djeluje ne samo u Božanstvima, već i u svojim Sinovima kojima povjerava izvršenje svega što su božanski sposobni učiniti. Otac Svih se istinski lišio svake djelatnosti koja može biti povjerena drugim bićima. I ovo jednako važi kad je riječ o smrtnom čovjeku, kao i kad je riječ o Sinu Stvoritelju koji upravlja u Božje ime na samom centru lokalnog svemira. Mi tako možemo vidjeti djelovanje idealne i beskonačne ljubavi Oca Svih.

Ovo univerzalno kozmičko samopodarenje Božjeg bića obilno svjedoči kako o veličini tako i o velikodušnosti Očeve božanske prirode. Ako postoji ikoji Božji dio koji nije podaren univerzalnoj kozmičkoj tvorevini, od ovog svog dijela Bog s izdašnim velikodušjem daruje Misaone Ispavljaje svojim zemaljskim smrtnicima--Tajnovite Osmatrače vremena--koji tako strpljivo žive u smrtnim bićima pred kojima stoji mogućnost vječnog života.

The Universal Father has poured out himself, as it were, to make all creation rich in personality possession and potential spiritual attainment. God has given us himself that we may be like him, and he has reserved for himself of power and glory only that which is necessary for the maintenance of those things for the love of which he has thus divested himself of all things else.

5. THE ETERNAL AND DIVINE PURPOSE

There is a great and glorious purpose in the march of the universes through space. All of your mortal struggling is not in vain. We are all part of an immense plan, a gigantic enterprise, and it is the vastness of the undertaking that renders it impossible to see very much of it at any one time and during any one life. We are all a part of an eternal project which the Gods are supervising and outworking. The whole marvelous and universal mechanism moves on majestically through space to the music of the meter of the infinite thought and the eternal purpose of the First Great Source and Center.

The eternal purpose of the eternal God is a high spiritual ideal. The events of time and the struggles of material existence are but the transient scaffolding which bridges over to the other side, to the promised land of spiritual reality and supernal existence. Of course, you mortals find it difficult to grasp the idea of an eternal purpose; you are virtually unable to comprehend the thought of eternity, something never beginning and never ending. Everything familiar to you has an end.

As regards an individual life, the duration of a realm, or the chronology of any connected series of events, it would seem that we are dealing with an isolated stretch of time; everything seems to have a beginning and an end. And it would appear that a series of such experiences, lives, ages, or epochs, when successively arranged, constitutes a straightaway drive, an isolated event of time flashing momentarily across the infinite face of eternity. But when we look at all this from behind the scenes, a more comprehensive view and a more complete understanding suggest that such an explanation is inadequate, disconnected, and wholly unsuited properly to account for, and otherwise to correlate, the transactions of time with the underlying purposes and basic reactions of eternity.

To me it seems more fitting, for purposes of explanation to the mortal mind, to conceive of eternity as a cycle and the eternal purpose as an endless circle, a cycle of eternity in some way synchronized with the transient material cycles of time. As regards the sectors of time connected with, and forming a part of, the cycle of eternity, we are forced to recognize that

Otac Svih je sebe podario, tako raći, kako bi obogatio cijelu tvorevinu posjedom ličnosti i potencijalom duhovnog postignuća. Bog je sebe podario kako bi mu mi mogli nalikovati i on prima jedino onu moći slavu koja je bitna radi odžanja stvari zbog kojih se lišo sveg ostalog.

5. VJEČNA I BOŽANSKA NAMISAO

Velika i veličanstvena namisao obilježava prostorno putovanje svemirima. Čovjekove smrtničke patnje nisu uzaludne. Svi sudjelujemo u jednom ogromnom planu, poduzetju gigantskih razmjera i upravo veličina dimenzija ovog poduzetja onemogućuje promatranje pojedinačnih dijelova u pojedinačnom času i za vrijeme pojedinačnog života. Svi smo dio vječnog poduzetja pod Božjim nadzorom i upravom. Cijeli se ovaj čudesni i kozmički mehanizam veličanstveno krće prostorom u ritmu beskonačne misli i vječne nakane Prvog Velikog Izvora i Centra.

Vječna nakana vječnog Boga predstavlja visoki duhovni ideal. Događaji vremena i borbe materijalne egzistencije predstavljaju jedino privremenu ljestvicu koja vodi do druge obale, obične zemlje duhovne stvarnosti i blažene egzistencije. Naravno, vi smrtnici ne možete lako shvatiti ideju vječne nakane; vi ste doslovno nesposobni shvatiti misao vječnosti, ideju na čemu nema početka ni svršetka. Sve što vi poznajete ima svršetak.

Individualni život, vijek trajanja odranog svijeta ili kronološki slijed povezanih događaja, može djelovati kao izolirani raspon vremena; čini se da sve ima početak i svršetak. I može djelovati da slijed takvih događaja, života, stoljeća ili epoha, promatran kao niz epizoda, predstavlja pravolinijsku pojavu, izolirani vremenski događaj koji djeluje kao iznenadni bljesak na beskonačnom licu vječnosti. Ali kad promatramo ove događaje iza kulisa, opsežnije i potpunije razumijevanje vodi k spoznaji da takvo objašnjenje ne može biti prihvatljivo, povezano i na bilo koji način prikladno bilo kao objašnjenje ili kao korelacija vremenskih događaja koji nose temeljne nakane i osnovne reakcije vječnosti.

Meni djeluje prikladnije, u cilju objašnjenja smrtničkom umu, zamisliti vječnost u vidu kruga i vječnu nakanu u vidu beskrajne kružnice, gdje se vječnost na neki način sinhronizira s prolaznim materijalnim krugovima vremena. Što se tiče sektora vremena koji su povezani s krugom vječnosti i koji ulaze u sastav ovog kruga vječnosti, primorani smo

such temporary epochs are born, live, and die just as the temporary beings of time are born, live, and die. Most human beings die because, having failed to achieve the spirit level of Adjuster fusion, the metamorphosis of death constitutes the only possible procedure whereby they may escape the fetters of time and the bonds of material creation, thereby being enabled to strike spiritual step with the progressive procession of eternity. Having survived the trial life of time and material existence, it becomes possible for you to continue on in touch with, even as a part of, eternity, swinging on forever with the worlds of space around the circle of the eternal ages.

The sectors of time are like the flashes of personality in temporal form; they appear for a season, and then they are lost to human sight, only to reappear as new actors and continuing factors in the higher life of the endless swing around the eternal circle. Eternity can hardly be conceived as a straightaway drive, in view of our belief in a delimited universe moving over a vast, elongated circle around the central dwelling place of the Universal Father.

Frankly, eternity is incomprehensible to the finite mind of time. You simply cannot grasp it; you cannot comprehend it. I do not completely visualize it, and even if I did, it would be impossible for me to convey my concept to the human mind. Nevertheless, I have done my best to portray something of our viewpoint, to tell you somewhat of our understanding of things eternal. I am endeavoring to aid you in the crystallization of your thoughts about these values which are of infinite nature and eternal import.

There is in the mind of God a plan which embraces every creature of all his vast domains, and this plan is an eternal purpose of boundless opportunity, unlimited progress, and endless life. And the infinite treasures of such a matchless career are yours for the striving!

The goal of eternity is ahead! The adventure of divinity attainment lies before you! The race for perfection is on! whosoever will may enter, and certain victory will crown the efforts of every human being who will run the race of faith and trust, depending every step of the way on the leading of the indwelling Adjuster and on the guidance of that good spirit of the Universe Son, which so freely has been poured out upon all flesh.

[Presented by a Mighty Messenger temporarily attached to the Supreme Council of Nebadon and assigned to this mission by Gabriel of Salvington.]

prepoznati da takve privremene epohe dolaze na svijet, žive i umiru upravo kao što privremena smrtna bića dolaze na svijet, žive i umiru. Većina ljudskih bića umire zbog toga što, nakon što ne uspiju postići razinu duha spojem s unutarnjim Ispravljačem, metamorfoza smrti predstavlja jedino moguće oslobođenje iz okova vremena i spona materijalne tvorevine i jedini način za hvatanje duhovnog koraka s progresivnom povorkom vječnosti. Nakon što preživite probni život vremenske i materijalne egzistencije, možete nastaviti živjeti u dodiru s vječnosti i čak i u sastavu vječnosti, zauvijek putujući svjetovima prostora krugom vječnih stoljeća.

Sektori vremena nalikuju blijesku ličnosti koji se javlja u temporalnom obličju; pojave se jedino na kratko, nakon čega izlaze pred ljudskim očima, kako bi se ponovo pojavili kao novi djelatnici i nastavničitelji vječnog života beskrajnog putovanja vječnim krugom. Vječnost se teško može zamisliti kao pravolinijska pojava ako se osvrnemo na vjerovanje u ograničeni svemir koji rotira oko ogromnog izduljenog centralnog prebivališta Oca Svih.

Iskreno govoreći, konačni um vremena nije u stanju spoznati vječnost. Vi jednostavno ne možete shvatiti ovaj pojam; niste ga u stanju razumjeti. Ni ja ne mogu potpuno predložiti vječnost, čak i kad bih to mogao učiniti, ne bih bio u stanju prenijeti ovu ideju ljudskom umu. Svejedno, uložio sam sve napore da vam predložim dio našeg gledišta, da vam prenesem ponešto našeg razumijevanja vječnih pojava. Nastojim vam pomoći da razjasnite svoje shvaćanje ovih vrijednosti beskonačne prirode i vječnog značaja.

U Božjem umu postoji plan koji obuhvaća svako stvoreno biće svih ogromnih domena i ovaj plan je vječna nakana beskrajnih mogućnosti, neograničenog napredovanja i beskonačnog života. I ljudi jedino trebaju posegnuti za beskonačnim blagom tako neusporedivog života!

Pred vama je cilj vječnosti! Pred vama leži pustolovno postignuće božanstvenosti! Posegnite za savršenstvom! Tko god hoće neka dođe i neka primi pouzdanu nagradu za sva nastojanja svakog ljudskog bića koje odluči sudjelovati u trci vjere i uzdanja, neprestano tražeći oslonca u vodstvu unutarnjeg Ispravljača i upravi ovog dobrog duha Kozmičkog Sina koji je badava izliven na sve ljude.

[Predložio Maćni Glasnik koji je privremeno pripojen Vrhovnom Vijetju Nebadona i koji je primio ovu misiju od Gabrijela iz Salvingtona.]